

עמ"ת 10401-02-26 - נאור חכמון נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 10401-02-26

לפני: כבוד השופטת רות רונן

העורר: נאור חכמון
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-
לוד במ"ת 40033-09-25 מיום 4.1.2026,
שניתנה על ידי כב' השופט מ' אבן חן
כ"א שבט התשפ"ו (08 פברואר 2026)
עו"ד ויקי שמואל
עו"ד נועה גפן

תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה:

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד שניתנה על ידי כב' השופט מ' אבן חן, במ"ת 40033-09-25 מיום 4.1.2026 בה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

בית המשפט היה סבור כי ניתן לבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר, וזאת ככל הנראה נוכח החומרה היחסית של המעשים שיוחסו לו בכתב האישום ונוכח הוראותיו של חוק המעצרים. לכן, הוא העביר את עניינו של העורר לקבלת תסקיר של שירות המבחן, ובתסקיר שהוגש - שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרר את העורר. זאת מאחר שהמקום בו הוא היה אמור לשהות לא היה רחוק די הצורך מהישוב כפר יונה, שם יש לעורר קשרים שוליים, וכן מאחר ששירות המבחן לא התרשם די הצורך מהמפקחים שהוצעו.

בהמשך, נשלח העורר פעם נוספת לקבלת תסקיר של שירות המבחן, ואף בפעם הזאת לא המליץ שירות המבחן על החלופה המוצעת - נוכח זהות המפקחים ומיקום החלופה לא הרחק מהישוב כפר יונה.

בשלב זה הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר נוסף, בו תיבחן חלופת מעצר אחרת. בתסקיר השלישי שניתן על ידי שירות המבחן, הוא המליץ על החלופה שהוצעה - חלופה בעיר חיפה, ששירות המבחן התרשם ממערך הפיקוח שהוצע בה. זאת, למרות שהוא העלה חשש ביחס ליכולת של מערך הפיקוח להחזיק מעמד לאורך פרק זמן ממושך.

ואולם, כאשר בית המשפט המחוזי בחן את חלופת הפיקוח האמורה, הוא קבע בסופו של דבר כי יש לדחות אותה והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. זאת בין היתר לאור הקושי לתת אמון בעורר המתקשה לנהל שגרת חיים יציבה, לא התמיד בהליך טיפולי בעבר, ואף עומד לחובתו עבר פלילי מכביד.

בדיון שהתקיים לפניי, ביקש בא כוח העורר כי בית המשפט יורה על המרת מעצרו בחלופת המעצר השלישית שהוצעה על ידיו; או לחלופין - כי חלף מעצר מאחורי סורג ובריא יועבר העורר למעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני. באת כוח המשיבה מנגד התנגדה - הן לחלופה המוצעת והן לחלופה בפיקוח אלקטרוני; תוך שהיא חזרה והדגישה את החומרה הנובעת מכלל העבירות שיוחסו לעורר, וכן מעברו הפלילי הכולל גם עבירת סמים ושמעיד על כך שהעורר אינו מורתע די הצורך.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי יש לקבל את הערר, ולהורות על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני חלף מעצרו מאחורי סורג ובריא. מהשתלשלות העניינים כפי שתוארה לעיל עולה, כפי שהבהרתי, כי בית המשפט המחוזי היה סבור מלכתחילה כי אם תימצא חלופת מעצר הולמת, ניתן יהיה לתת בעורר את האמון הדרוש לצורך בחירה בחלופה שאיננה מאחורי מעצר סורג ובריא. לאחר שנעשו שני ניסיונות שלא עלו יפה, נמצאה חלופה שבעיני שירות המבחן היה בה די כדי לצמצם את המסוכנות הנובעת מהעורר. מכלול הנסיבות מביא למסקנה כי ניתן להסתפק בחלופה זו חלף מעצר מאחורי סורג ובריא.

כדי להוסיף נדבך נוסף לצמצום המסוכנות, אני סבורה כי יש להורות כי העורר יהיה עצור בדרך של פיקוח אלקטרוני. המכלול של כלל האמור מצדיק לטעמי את המסקנה - הנובעת כאמור גם מעמדתו הלכאורית של בית המשפט המחוזי - לפיה אפשר להסתפק בחלופה שפגיעתה בחירות העורר היא פחותה.

אשר על כן, אני מקבלת את הערר במובן זה שהעורר יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני. התיק יוחזר לבית המשפט המחוזי כדי לבחון את היתכנות המעצר בפיקוח אלקטרוני במקום החלופה המוצעת וקביעת הסדרים לצורך כך.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ו (08 פברואר 2026).

רות רונן
שופטת